

ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΧΑ'ΙΝΕ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Κάθε άστέρη και πουλάκι και τριαντάφυλλο και χρίνο άλλους χρόνους άγαπούσα από μέσ' άπ' την ψυχή...

Τά μάγουλά σου άκούμπια στά διαά μου νά τρέξουνε μαζί τά δάκρυά μας και σφίξε την καρδιά σου στην καρδιά μου...

Θυμάσαι πόσο ήμαστε τά δυό άγαπημένα, έπαιζαμε τ' άντράγγινο, μά δέν εξυλιούστικαμε...

Μά σάν έπαιζαμε κρηφότ στα χόρτα τ' άνθισμένα, τόσο καλά μπουσάμα νά μείνουμε κρημμένα...

"Αν Ξέραν τά λουλουδιά τά καμένα τον πόνο ποζήω μέσα στην καρδιά, θάρχονταν νά κλάφονε μ' έμένα νύθρονε στο κακό μου γιατρεία...

Τά γούλια τά γαλάζια σου στ' όραίο σου ματάκι, τά κοκκίνα τριαντάφυλλα στ' άγρίτο μαγονάκι...

Μέ ρυθό, μ' άστρατόθροντα άς βροχή κ' άς γιοιζή και τό χαλάζι τό βαθύ άς πέφτι όσο θέλει...

Σ' άγάπησα και σ' άγαπό, Κι' ή τριμερή σάν φτάση συντέλει του κόπομου, ακόμα θε νά φράνωνα στη συντριμμένη πλάση...

Δέν μ' άγαπάς, δέν μ' άγαπάς... Λίγο τό σνιλογύζωμα, Λίγιστό σά μάτια νά σέ ίδω και βασιλιάς λογύζωμα...

Μεταφρ. Α. ΜΑΤΕΣΙ

"Όχι, τίποτε!... Δέν μπόρεσα ν' άνοιξο τό χρηματοκιβώτιο!... "Ό! τόσο τό ζάν, άδελφέ μου, διηγήσου μου λεπτομερώς όλη τή άπόπειά σου.

"Έγινε χτές τή νύχτα, στίς έντεκάμισή... Φόρεσα μά κνηγετική μπλουζά, ένα πακέτο και πήρα αυτό τό μαχαίρι κ' αυτό τό πιστόλι... Βγήκα από τό κρεβάτι κ' άπολούθηκα τον Πράσινο Λόβιο...

"Ό Ματθίας, σ' είδε στο φως;... "Όχι, γιατί ήταν πολύ σκοτάδι... Δέν μπορώ κ' έγώ νά έξηγησώ πός με γνώρισε...

"Άκουσε, Ιωσήφ... Θέλω νά μοι δώσεις τή μπλουζά σου, τό πακέτο σου, αυτό τό μαχαίρι κ' αυτό τό πιστόλι... Γιατί; ούτως κατάληκτος ό Ιωσήφ...

"Ναι, είπε ό Ζάν άπλά και, δίνοντας στον άδελφό του τή δέσμη των χαρτονομισμάτων και των μετοχών, έπρόθεσε: "Πάρε αυτά... Αντιπροσωπεύουν πέντε εκατομμύρια φράγκων...

"Και, ενώ άφθονα δάκρυα κυλούσαν άπ' τά μάτια του, έξακολούθησε, τραυλίζοντας πάντοτε: "Μά εσύ!... εσύ!... γιατί θυσιάξασαι;... "Έγώ, Ιωσήφ, ύποφέρω από πολλά χρόνια...

"Ό Ιωσήφ, άκούγοντάς τον, Ξέσπασε σέ λυγμούς. "Εσύ, έξακολούθησε ό Ζάν, έχεις γυναικά... Έγώ έχασα τή δική μου, και δέν άγάπησα παρά αυτήν στον κόπομο... Έχεις παιδιά εσύ... Έγώ δέν έχω παιδιά...

"Σύμφωνοι; είπε ό Ζάν. Δέν είν' έτσι;... Πήγγαινε νά μοι φέρις τή μπλουζά και τό πακέτο... Πήαινω τό μαχαίρι... Έλα, κείνε γρήγορα, Ιωσήφ, γιατί, όπου νάσαι, θάβροθιν ό άστυνομικοί... "Ό Ιωσήφ έβγήκε έξω κ' έπειτα από μερικά λεπτά Ξαναγύρισε φέροντάς ένα πακέτο, τό όποιο έβωσε στον άδελφό του.

"Καθώς ό Ζάν του έτεινε τό χέρι κ' α τον άποχαρτέση, αυτός έπεσε στα πόδια του κ' άρχισε νά ποτ' τά φιλή... Τότε ό Ζάν, άπομακρυνόντάς τον ήσυχα, έφυγε χωρίς νά πη λέξει... "Επειτ' από δυό μήνες, ό Ζάν Σομερέτιν καταβιζάσαν σε είκοσι χρόνων καταναγκαστικά έργα...

HENRY CONTI

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Η ΡΩΜΗ ΚΑΙ Η ΠΙΣΤΙΣ

"Η Ρώμη, έλεγε μά μέρα στο Γάλλο συγγραφέα Βινύν ένας φίλος του, είνε ή έδρα τής πίστωσης...

"Μάλιστα, τον διέκοψε ένεινός με έτοιμότητα. "Η πίστις όμως αυτή μοιάζει με μερικόν άνθρώπων, τούς όποιους δέν μπορεί ποτέ κανείς νά τούς συναντήση στο σπίτι τους...

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Μιά μέρα παρουσίασαν στον πνευματόδη Γάλλο άδβά ντέ Μαφύ, μά νεκροκεφαλή, ή όποία τον βεβαίωσαν ότι άνηκε στον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο.

"Δοξασημένος άς είνε ό Κύριος!... φώναζε ό άδβάς άπαζόμενος τό λείψανο. Είνε ή πέμπτη ή ή έκτη κεφαλή του ίδιου άγίου πού έχω τήν εύνχια νά άσπάζομαι!...